

RESUMÉ

CESTA KE KOEXISTENCI: CÍSAŘ ZIKMUND A KONEC HUSITSKÉ REVOLUCE

Winfried Eberhard

Předkládaná studie vyšetřuje strukturu jednacího procesu, který vedl na jedné straně husity a na straně druhé císaře Zikmunda a basilejský koncil k dorozumění. Tato jednání představují počátek českých dějin tolerance, které vznikly z nutnosti obnovit politickou a společenskou jednotu ve formě nového pořádku, překlenujícího náboženské rozpory. Poté, co obě strany byly ochotny upustit od násilí, musely nejprve překonat své protikladné monistické a fundamentalistické cíle. To se podařilo při jednáních v letech 1434–1436 především politikům, neboť ti měli v první řadě zájem na stabilizaci vládnoucího řádu. Přednost politiky před náboženstvím byla podstatným předpokladem kompromisu. Císař činil husitským stavům ústupky v zájmu jejich samostatnosti – a oproti představám concilu. Tím položil fakticky základy ke koexistenci dvou konfesí v Čechách a na Moravě a de facto uvedl do chodu učebný proces k budoucí veřejné toleranci.